

זוהר פרשת שלח (קטט).

אמר רבי שמעון כמה מתוקים דברים האלה, אשרי חלקי, והנה ידעתי שהצדיקים בעולם ההוא מתלבשים בלבוש שנקרא לבוש מלכות

א"ל רבי שמעון תמהני על מה שכתוב (זכרי' ג') והשטן עומד על ימינו לשטנו, ואם יהושע בן יהוצדק כך, שאר בני העולם על אחת כמה וכמה, והרי כיון שהאדם כבר בעולם ההוא, מה תועלת יש לשטן ההוא לקטרג עליו, ולא די לו מה שהוציא נשמתו ממנו והרג אותו, א"ל שמע חסיד קדוש אשרי חלקך, בוא וראה תשוקת השטן לא היתה אלא למען לא יתלבש אותו הצדיק בלבוש הטהור והקדוש, כי כיון שראה שטן ההוא שלבוש שלו מן הגוף נדחה ולא נחשב, בשביל זה היה מקטרג עליו, מה הטעם, לפי שאם נתלבש בלבוש היקר ההוא, מיד לבוש הזוהם של הגוף ופעולתו של השטן ההוא מתבטל ועובר מן העולם, ודבר זה בל יוטב לו להשטן, ועוד שכל זמן שאינו מתלבש למעלה פוקד הרוח לזה הגוף המזוהם שלו^[מ] ודבר זה טוב לו להשטן, וכיון שנתלבש בלבוש יקר ההוא אז מתבטלים הגונים של יצר הרע והגוף שלו, ואין לו זכרון עם הגוף לעולם אלא עם הנפש בלבד, אבל כל זמן שבשר הגוף קיים, והרוח לא נתלבש בלבוש יקר ההוא, פוקד הרוח על הנפש, והנפש תפקוד להגוף.. אמר רבי שמעון כמה מתוקים דברים האלה, אשרי חלקי, והנה ידעתי שהצדיקים בעולם ההוא מתלבשים בלבוש שנקרא לבוש מלכות, וכך הוא בודאי, א"ל אויר של הגן עדן נשימת רוח הקדוש הוא, ומתלבשים בו הצדיקים כדמיון שהיו בעולם הזה, ואחר כך שורה רוח הקודש על ראש כל אחד ואחד, ונתעטר שנעשה לו עטרה, וכך היה למרדכי שכתוב בו בלבוש מלכות, תבנית עולם ההוא, ואחר כך ועטרת זהב גדולה, זו העטרה השורה על ראשי הצדיקים בעולם ההוא, כאשר קבלו ישראל התורה כדמיון זה היה להם עד שחטאו, שכתוב בהם ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב, נפשטו מן לבוש ההוא, וזהו שכתוב ביהושע הכהן הגדול (זכרי' ג') הסירו הבגדים הצואים מעליו, וכתוב וילבישוהו בגדים, אלו הלבושים של עולם ההוא, מכאן שכל זמן שהגוף של עולם הזה קיים בקבר בקיום, לא נתלבש הרוח בלבוש של עולם ההוא, שכתוב ויסירו הבגדים הצואים מעליו בתחלה, ואחר כך וילבישוהו בגדים, ומלאך ה' עומד, מהו עומד, אלא זו היא העטרה שנקראת מלאך ה'^[מ] העומדת על ראשי הצדיקים, וזה הוא עומד, עומד על הראש ממעל

זיו הזוהר

העולמות שהם כלו רחמים. מזו. היינו באמצעות לנפש עם הגוף. מזו. זה רוח הקודש. הנפש, כי כל זמן שאין הגוף נתעכל יש התקשרות

לאחר שנתלכשים בלבוש יקר ההוא, שני גופים ביחד אין יכולים לעמוד, כל זמן שזה הגוף קיים אין הרוח מקבל גוף אחר, נעבר זה הרי אחר מכון מיד בודאי, זה יוצא וזה נכנס, כדמיון יצר טוב ויצר הרע בעולם הזה, לא רצה הקב"ה ששניהם יעמדו ביחד.

זוהר פרשת תרומה (קנא).

כמה טוב להם בין לצדיקים בין לרשעים להיותה גוף שלהם נדבק לאדמה, שיתעכל תוך העפר בזמן קצר

אמר רבי יהודה כמה טוב להם בין לצדיקים בין לרשעים להיותה גוף שלהם נדבק לאדמה, שיתעכל תוך העפר בזמן קצר ולא להיות בקיום כל כך זמן גדול, שיהיו נידונים גוף ונפש ורוח תמיד, שהרי אין לך כל צדיק וצדיק בעולם שאין לו דין הקבר, לפי שאותו המלאך הממונה על הקברים עומד אצל הגוף ודן אותו בכל יום ויום, אם לצדיקים כך לרשעים על אחת כמה וכמה, שכל רשעי העולם בעוד שהגוף שלם בכל איבריו תוך הקבר, נידונים הגוף והרוח כל אחד בדין הראוי לו^[מת] כיון שהגוף נתעכל דינו של הרוח בגיהנם נשתכך, מי שצריך לצאת יוצא, ומי שצריך להיות להם נחת יש להם נחת, ומי שצריך להיות אפר ועפר תחת רגלי הצדיקים נעשה לו לכל אחד ואחד כראוי לו, מלבד אותן החסידים עמודי העולם, שהם ראויים להעלות נשמותיהם מיד למקום עליון ההוא הראוי להם, אבל מועטים הם בעולם.

זוהר פרשת וישלח (קעט).

זכאים הם ישראל שהקב"ה שומר אותם בעולם הזה ובעולם הבא, שכתוב ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ

פתח רבי אלעזר ואמר, דחה דחיתני לנפול וה' עזרני, דחה דחיתני, דחה דחוני צריך לומר מהו דחה דחיתני^[מט] אלא זה צד הטומאה האורב לדחות לאנשים תמיד, ורצה לדחות אותו ולהסירו מעם הקב"ה, וזה הוא יצר הרע שנמצא אצל האיש תמיד, וכנגדו חזר דוד ואמר, דחה דחיתני לנפול, לפי שהוא היה מתאמץ אצלו בכל אותן הצרות שסבל דוד להסירו מעם הקב"ה, ועליו אמר דוד דחה דחיתני לנפול בגיהנם, וה' עזרני, שלא נמסרתי בידך, ועל כן יש לו לאדם להיות נזהר ממנו, כדי שלא ישלוט עליו, ואז ישמור הקב"ה אותו בכל דרכיו, ככתוב (משלי ג') אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף, בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא תכשל, וכתוב (שם ד') וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום, אמר רבי יהודה זכאים הם ישראל שהקב"ה שומר אותם בעולם הזה ובעולם הבא, שכתוב ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

זיו הזוהר
מח. הרוח בגיהנם והנפש עם הגוף בקבר. מט. דחיתני הוא לשון יחיד, דחוני לשון רבים,

זוהר ח"ג רועה הנאמן (רעד).

אין אדם נוקף אצבעו מלמטה עד שנגזר על זה מלמעלה

צדק צדק תרדף. שני דינים נחתכים, דין מפי הבית דין שלמעלה, ודין מפי הבית דין שלמטה, ומכאן נדרש שאין אדם נוקף אצבעו מלמטה עד שנגזר על זה מלמעלה.

זוהר ח"ג (ערה).

מצוה זו להעיד עדות בבית דין, שלא יפסיד חברו ממון על ידו

לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת, על פי שנים עדים וגו' יקום דבר, מצוה זו להעיד עדות בבית דין, שלא יפסיד חברו ממון על ידו, אם יש לו להגיד עדות בשבילו, ואין עדות פחות משנים, זה שכתוב על פי שנים עדים יקום דבר, ובשביל זה דרשו חכמי המשנה מי מעיד על האדם קירות ביתו, ולא עוד אלא אנשי ביתו מעידין עליו, איזו קירות ביתו, הם קירות לבו, כמו שכתוב (ישעי' ל"ח) ויסב חזקיהו פניו אל הקיר, ודרשו החכמים מלמד שהתפלל חזקיהו מקירות לבו, ואיזו אנשי ביתו, הם הרמ"ח אברים שלו, שכך דרשו חכמי המשנה, רשע עונותיו חקוקין על עצמותיו, וכמו כן הצדיק זכיותיו חקוקין לו על עצמותיו, ולפיכך אמר דוד כל עצמותי תאמרנה וגו', ולפיכך דרשו ומי מעיד על האדם קירות ביתו, עצמות בנויות על מוח שהוא מים, ועליהן הוא הרמז (תהלים ק"ד) המקרה במים עליותיו, המקרה, לשון קירות, ומפני מה בעצמות יותר מבשר וגידים ועור, לפי שהעצמות הן לבנות, וכתב השחור לא ניכר אלא מתוך גון הלבן, כדמיון התורה שהיא לבן מכפנים ושחור מבחוץ, שחרו ולבן היינו חשך אור, ויש חשך של גון תכלת, שנאמר בו (שם קל"ט) גם חשך לא יחשיך ממך, ותכלת השחור היא בחינת נקבה אצל גון הלבן, ולא עוד אלא שהגוף על העצמות עתיד לקום, ולפיכך הזכיות והעונות חקוקין על העצמות שלו, ואם יזכה יקום הגוף על העצמות שלו, ואם לא לא יקום ולא תהיה לו תחיית המתים, ולא עוד אלא שני עדים הם על האדם, עין רואה ואוזן שומעת, והבית דין מונה ודן חטאיו, ולא עוד אלא שהשמש והלבנה מעידים על האדם כמו שנתבאר.. ועוד שהקב"ה ושכינתו מעידים על האדם, זה שכתוב (דברים ד') העדותי בכם היום את השמים ואת הארץ, את השמים, זה שנאמר בו (מלכים א' ה') ואתה תשמע השמיים, ואת הארץ, זו שנאמר בה (ישעי' ס"ו) והאר"ץ הדום רגלי^[1] ועוד שני עדים, עמוד האמצעי וצדיק^[2] והם עד עי"ן מן שמע ודל"ת מן אחד, וגם עד מן ברוך שם כבוד מלכותו לעולם וע"ד.

אל תירא עבדי יעקב נאם ה' כי אתך אני

תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו, מהו בכסה, ביום שהלבנ"ה נתכסית, מפני מה נתכסית, לפי שכאשר מגיע ראש השנה יבא סמ"ל לתבוע דין על ישראל מלפני הקב"ה, והוא יאמר לו שיביא עדים, והוא מביא את השמש עמו, הולך להביא גם את הלבנה

זיו הזוהר והלא הרבה אויבים ושונאים היו לו. ג. השמיים תפארת והאר"ץ מלכות. נא. היינו תפארת ויסוד.

והיא נתכסית, באיזו מקום נתכסית, אלא שהיא עולה למקום ההיא שנאמר בו במכוסה ממך אל תחקור^[נב] לפיכך אותו על בניה, וזהו שאמר הכתוב תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו.. על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת, זה סמא"ל, מת מעיקרו, לא יומת על פי עד אחד, שלא יהיה לו חלק באל אחד, וישארה במוט בשנים, סמא"ל ובת זוגו עולם הנפרדים, שאין יחוד לצד הטומאה.. ויהיה נידון בארבע מיתות סקילה שרפה הרג וחנק, מיתה לסמא"ל ונח"ש, וחיים לישראל, ובעבור זה כתוב (דברים נ"ב) ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי, אני אמית לאלהים אחרים בשמי ולכלם שלא האמינו בי, ואחיה, לאותן המאמינים ושומרים מצותי.. וזהו שאמר הנביא (ירמי' מ"ו) ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק וגו', אתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה' כי אתך אני וגו'.

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבירו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
 - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זזה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זזה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. -
 ובזזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

[לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, מפעל הזוהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין].

הזוהר זיו הזוהר

נב. המלכות חכמה תתאה נתעלית ומתכסית בחכמה עלאה אשר שם כלו רחמים גמורים.